Online conference
ITTA
International Technology Transfer Association

AGGR University

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Першої Міжнародної наукової-практичної онлайн-конференції

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ, ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»

15 березня 2021 р

Київ-2021

Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей І Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, м. Київ, 15 березня 2021 року/ редкол. О.С. Волошкіна та ін. – К.: ІТТА, 2021. – 695 с.

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції з широкого кола питань, пов’язаних із актуальними проблеми, пріоритетні напрямки та стратегіями розвитку України.

Були охоплені наступні напрямки:

- екологія;
- економіка підприємства та управління;
- освіта;
- право;
- соціальні комунікації, медіа;
- сучасні інформаційні технології;
- технічні науки.

Редакційна колегія: О.С. Волошкіна, д-р техн. наук, професор, (головний редактор); А.В. Гончаренко, аспірант (заступник головного редактора); О.Г. Жукова, канд. техн. наук, (відповідальний секретар)

ІТТА, 2021

ЗМІСТ

Розділ 1. ЕКОЛОГІЯ

Алфімова В. ЕКОЛОГІЧНА НЕБЕЗПЕКА ПРОМИСЛОВИХ МІСТ…….. 20
Бєлаш Е. ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ ТА ЗАХОДИ ОЗДОРОВЛЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА М. МАРІУПОЛЯ…… 21
Бородич К. ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ АВТОМОБІЛІВ У СУЧАСНОМУ СВІТІ…… 24
Панова О., Бірук Я. ТЕХНОГЕННІ ЕЛЕКТРОМАГНІТНІ ПОЛЯ ТА ВИПРОМІНЮВАННЯ ЯК ФАКТОР НЕГАТИВНОЇ ДІЇ НА ПРАЦЮЮЧИХ 25
Москаленко Р., Ткаченко Т. ОЦІНКА СТАНУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЗА РАХУНОК ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ……. 27
Мачишин Г., Жукова О. ОЦІНКА ВПЛИВУ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ЗМІНУ ВЛАСТИВОСТЕЙ АБРАЗИВНИХ АРМОВАНИХ КРУГІВ……..... 29
Філоненко Т. ОХОРОНА ПРИРОДНИХ КОМПЛЕКСІВ..... 31
Ткаченко А., Марценюк Н. ВПЛИВ ЗМІНИ КЛІМАТУ НА ПОПУЛЯЦІЇ РИБ ТА РОЗПОДІЛ РИБНИХ ЗАПАСІВ..... 32
Лабур Н., Волошкіна О. ОЦІНКА ВИКИДІВ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ ОБ'ЄКТАМИ БУДІВНИЦТВА..... 34
Байбак Д. РОЛЬ СПОРТИВНО-ДОЗВІЛЛЄВИХ КОМПЛЕКСІВ В ПІДВИЩЕННІ ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ТА ЗДОРОВ'Я УКРАЇНЦІВ..... 36
Вовк К. ВАЖКІ МЕТАЛИ У ГРУНТАХ ЗОНИ ВПЛИВУ ОБ'ЄКТІВ ЕНЕРГЕТИКИ М. КИЄВА..... 38
Костенко Є. ЗБЕРЕЖЕННЯ І ОХОРОНА РІДКІСНИХ ВИДІВ РИБ РІЧКИ ДНІСТЕР..... 40
Курепін В. ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРІЗНОМАНІТТЯ ГРАНІТНО-СТЕПОВОГО ПОБУЖЖЯ..... 42
Курепін В. ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРИРОДНЬО-АРХИТЕКТУРНОГО КОМПЛЕКСУ У ЗОНІ ВПЛИВУ ЮЖНОУКРАЇНСЬКОЇ АТОМНОЇ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ..... 44
Бакумова К. ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА 46
Прокопенко І., Ткаченко Т. ТЕХНОЛОГІЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ ПОВІТРЯНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАКРИТИХ ПРИМІЩЕНЬ..... 47
Жук О. МОНІТОРИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН М. КИЇВ…… 49
Глущенко Р., Ткаченко Т. ЗЕЛЕНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ РЕГУЛЮВАННЯ ДОЩОВИХ СТОКІВ..... 51
Гамоцький Р., Гончаренко А., Завальнюк В., Купінський І. ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО КЕРУВАННЯ ПРОЦЕСАМИ В РОЗУМНОМУ МІСТІ..... 53
Сіпаков Р., Волошкіна О. ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ВІД АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ НА ФОНІ ГЛОБАЛЬНИХ КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН…… 55

Гончаренко А., Волошкіна О. ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМИ ПРОЕКТАМИ…….. 56
Ткачук Т. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ АЗОВСЬКОГО МОРЯ……. 59
Югненко А. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА СТАНУ ЕКОСИСТЕМИ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРИТОРІЇ…… 60
Dan O. ПЕРСПЕКТИВЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ГЕОИНФОРМАЦИОННЫХ СИСТЕМ В ЭКОЛОГИИ…….. 62
Душкін С. ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РОБОТИ ОЧИСНИХ СПОРУД ПРИ ПІДГОТОВЦІ ПИТНОЇ ВОДИ……... 64
Ковальова А. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ТУРИЗМУ……. 66
Пустовий В. ЗБЕРЕЖЕННЯ І ОХОРОНА РІДКІСНИХ ВИДІВ РИБ РІЧКИ ДНІПРО…….. 68
Мальченко Т., Джурин М. МІНЕРАЛІЗАЦІЯ ПИТНИХ ВОД ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ…….. 69
Фастовська О., Ратайчук П. СУЧАСНІ ГАДЖЕТИ І БІОЛОГІЧНА НЕБЕЗПЕКА …… 71
Нестер А. СТАН ЕКОЛОГІЇ ТА ЗАВДАННЯ ПОЛІПШЕННЯ ОСВІТИ ….. 73
Гребенюк А. ВПЛИВ СТРАТЕГІЇ СТЕРИЛІЗАЦІЇ БЕЗПРИТУЛЬНИХ СОБАК НА ЧИСЕЛЬНІСТЬ ЇХ ПОПУЛЯЦІЇ У М.НЕТІШИН…….. 75
Жукова О., Макаревська Ю., Щербина Т. ОЦІНКА ВПЛИВУ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОПІДПРИЄМСТВ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ. 77
Жукова О., Алексеєнко А., Щербина Т. ОЦІНКА СТАНУ ПИТНОЇ ВОДИ У ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ…… 79
Артемчук В., Юрченко Є. АЛЬТЕРНАТИВНІ (ВІДНОВЛЮВАНІ) ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ 82
Шиденко О. ГЛОБАЛЬНІ ТА РЕГІОНАЛЬНІ ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ.... 84
Крюченко Н., Жовинський Е., Дмитренко К. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРИТОРІЙ ЕКОЛОГІЧНОГО РИЗИКУ ЗА РУХОМИМИ ФОРМАМИ ХІМІЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ 86
Волошина О., Родінова І. ДОСЛІДЖЕННЯ УМОВ ФОРМУВАННЯ ТУМАНІВ НА ТЕРИТОРІЇ АМСЦ ХЕРСОН 87
Гільов В. ВИЗНАЧЕННЯ ЗОН ШУМОВОГО ЗАБРУДНЕННЯ МАЙБУТНТОГО АЕРОПОРТУ..... 89
Клевцова Н. УСПІШНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНИМ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯМ..... 92
Власенко Д. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВІД НАФТОВОГО ЗАБРУДНЕННЯ ЧОРНОГО МОРЯ..... 93
Кочкодан О., Письменюк А. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛИНИ «ХІМІЯ»..... 95
Кухар М. ОСОБЛИВОСТІ ЯКОСТІ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ БАСЕЙНУ ДНІПРА (НА ПРИКЛАДІ Р.СЛУЧ)..... 96
Бондаренко Ю. ШКОДА ВІД МАГІСТРАЛЬНОГО АМІАКОПРОВОДУ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ..... 98
Розділ 2. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ

Avanesova N., Serhiienko Y. FACTORS OF ECOOMIC SECURITY OF THE ENTERPRISE..... 100
Казьмір Л. ПРОБЛЕМИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ..... 102
Сіденко Н. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19..... 104
Tarasenko A. LOGISTICS DEVELOPMENT PROSPECTS IN UKRAINIAN ENTERPRISES..... 106
Аблова О. СУТНІСТЬ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЕКОЛОГІЧНА ЕКОНОМІКА»..... 108
Ігнат А. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИКИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТОРІВ..... 109
Бабець І. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ……..... 111
Беззубко Ю. АГРОКЛАСТЕРИ- ЕФЕКТИВНА ФОРМА ВИРОБНИЦТВА І РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ…… 113
Богашко О. РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ – ВАЖЛИВИЙ ПРІОРИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ…… 114
Буйвал Д., Зайко Ю. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ ЦІНОУТВОРЕННЯ…….. 116
Волійко В. ВИТРАТНИЙ ПІДХІД В ОЦІНЦІ ВАРТОСТІ ПОТЕНЦІАЛУ МАШИН ТА ОБЛАДНАННЯ …….. 118
Волосна К. ВДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ВИРОБНИЦТВА…….. 120
Ганзюк С. ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ РЕГІОН..... 122
Ганзюк К. РОЗВИТОК СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....
Глушенко Т. ТЕНДЕНЦІЇ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ..... 124
Гора А. МОДЕЛІ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ ТА РИНКУ ПРАЦІ..... 125
Грипіч О. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ..... 129
Громоздова Л. ГЕОГРАФІЧНА СУТНІСТЬ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. 130
Gurova D., Tsviliy S. FEATURES OF MARKETING MANAGEMENT OF MICROENTERPRISES IN THE HOSPITALITY INDUSTRY IN THE ERA OF CORONAVIRUS..... 132
Дзюбанчук Я. ТОРГОВІ ЦЕНТРИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ОЦІНКИ..... 134
Довгенко Я. СИСТЕМНЕ МОДЕЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ 136
Дроботя Я. БАНКІВСЬКИЙ БІЗНЕС В УМОВАХ ЦИФРОВОГО СУСПІЛЬСТВА..... 138
Дудко О. СТАЛИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНУ ЗА УЧАСТІ МІСЦЕВИХ ГРОМАД..... 139

переробні підприємства, науково-дослідницькі та освітні заклади, ринкову інфраструктуру тощо [2].

Упровадженню кластерів у вітчизняному аграрному секторі сприяють певні передумови: наявність кваліфікованої робочої сили; територіальна близькість до європейських продовольчих ринків; можливість комбінування потужного ресурсного потенціалу з європейськими технологіями; євроінтеграційний курс української економіки; інвестиційна привабливість вітчизняних підприємств; наявність підприємницьких здібностей [3].

В якості прикладу ефективної діяльності можливо навести Херсонський аграрно-промисловий кластер, який поєднує підприємства різних галузей. Слід зазначити, що діяльність агропромислових кластерів потребує постійної підтримки зі сторони державних та регіональних органів. В якості рекомендацій стосовно подальшого розвитку кластерів рекомендуються наступні:

- здійснювати розвиток соціальної та виробничої інфраструктури регіону, в якому функціонує кластер, створення комфортних умов для проживання та відпочинку працівників;
- розробка веб-сайтів, створення єдиної інформаційної бази щодо існуючих і перспективних для створення кластерів;
- залучення вітчизняного та іноземного капіталу для розвитку кластерів;, розвиток основі державно-приватного партнерства для вирішення актуальних проблем агро-промислового виробництва;
- впроваджувати на місцевому рівні процедури видачі дозволів у сфері будівництва і землевідведення за принципом «єдиного вікна».

Література:

1. Головня Ю.І. Формування агропромислових кластерів як фактор інноваційного розвитку в посткризових умовах/ Ю.І.Головня // Ефективна економіка. 2013. № 4. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1921.

3. Саркісов А. Особливості розвитку агропромислової інтеграції в ринкових умовах/ А.Саркісов // Часопис соціально-економічної географії. 2014. Вип. 17 (2). С. 149-153.

3. Кропивко М.Ф. Концептуальний підхід до кластерної організації та управління розвитком агропромислового виробництва/ М.Ф.Кропивко// Економіка АПК. 2010. №11. С. 3-13.

Науковий керівник: *доктор наук з державного управління, професор Беззубко Лариса Володимирівна*

Богашко Олександр
(Умань, Україна)

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ
(Державне регулювання економікою)

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ – ВАЖЛИВИЙ ПРІОРИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

Стимулювання інноваційної діяльності належить до пріоритетів державної політики та виступає важливим завданням в діяльності урядів багатьох країн світу. В останні роки все більше уваги приділяється інноваційному розвитку в межах регіонального рівня. Просторова близькість і локальні чинники відіграють істотну роль у продукуванні знань і їх перетворенні в інноваційний продукт.

Однак інноваційні процеси відрізняються регіональною специфікою. Так, інноваційна активність регіонів характеризується значною нерівномірністю в розміщенні наукового потенціалу. Інноваційна активність характеризується виключним різноманіттям, а наукове лідерство служить далеко не єдиним її джерелом. Інновації, пов'язані з соціальними процесами, культурою і креативними індустріями, дизайном і розробкою нових бізнес-моделей, мають не менше значення для розвитку територій. Кожен регіон відрізняється власним шляхом розвитку, а універсальні підходи щодо підтримки інновацій далеко не завжди виявляються ефективними [1].

Відсутність координації між відомствами різного рівня посилює перераховані проблеми, породжуючи дублювання заходів підтримки та розпорошення обмежених ресурсів, що в кінцевому підсумку знижує ефективність державного регулювання. На політичному рівні ця проблема була вперше розглянута в Європейському Союзі (ЄС), з метою пошуку балансу між рівнями прийняття рішень. Здавалося б, дублювання компетенцій та фрагментарність заходів підтримки було б логічно виключити шляхом визначення пріоритетів розвитку для кожного з регіонів ЄС. Однак складність і різноманітність сучасних технологій і способів їх економічної експлуатації роблять централізацію в цій сфері надзвичайно ризикованою. Саме тому Європейською комісією була профінансована розробка регіональних інноваційних стратегій, перш за все в унітарних державах – нових членах ЄС, які не мають досвіду і традицій децентралізації.

З 1995 року були підтримані понад 100 проектів, проте загальна ефективність цих зусиль виявилася недостатньою через низьку якість регіонального стратегічного управління. Альтернативою підходам, що не виправдали передбачених сподівань, стали стратегії розумної спеціалізації.

Розумна спеціалізація являє собою набір правил по вибору пріоритетів в рамках стратегії інноваційного розвитку. Ці правила зібрані в єдиному методичному документі ЄС – «Керівництві по розробці дослідницьких та інноваційних стратегій розумної спеціалізації». Розумна спеціалізація передбачає розподіл функцій за рівнями управління: на наднаціональному задаються загальні умови розробки та реалізації стратегій, верифікації пріоритетів, формуються єдині бази даних для аналітичних зіставлень; на регіональному рівні здійснюється безпосередній вибір пріоритетів інноваційного розвитку, розробка стратегій та їх реалізація, створюються відповідні координаційні структури. На спеціалізованому сайті Платформи розумної спеціалізації понад 170 зареєстрованих регіонів представляють свої

інноваційні пріоритети, розроблені відповідно до загальноєвропейської методології [2].

Розумна спеціалізація набула поширення і за межами ЄС і сьогодні використовується в розробках ОЕСР і ООН. Ряд принципів цієї концепції отримали відображення в стратегіях інноваційного розвитку Австралії і Південної Кореї. Активне використання відповідних принципів і методик різними країнами унеможливлює розробку розумної стратегії інноваційного розвитку в окремо взятому регіоні без відкритої наднаціональної системи зіставлень і уніфікованих вимог до якості документів, яка поки існує тільки в ЄС.

Розумна спеціалізація є науковою концепцією і одночасно методологічним підходом до розробки регіональних інноваційних стратегій, прийнятим в ЄС. Такий підхід передбачає визначення єдиних умов відбору інноваційних пріоритетів на наднаціональному рівні. Тим самим вирішується проблема дублювання компетенцій та заходів підтримки регіонів різних країн. Делегування повноважень по розробці і впровадженню стратегій з наднаціонального рівня управління на регіональний знижує ризики помилкового вибору спеціалізації. Вона забезпечує синхронізацію регіональних інноваційних стратегій, задає рамки для визначення унікальних конкурентних переваг регіонів, надає їм методичну та інструментальну підтримку.

Аналіз практики розробки стратегій інноваційного розвитку, прийнятої в Україні виявив, що окремі елементи розумної спеціалізації – вибір галузевих пріоритетів для впровадження інновацій, їх моніторинг з використанням показників ефективності, створення рамкових умов – присутні в багатьох документах. У той же час варто визнати, що поки підготовка регіональних стратегій інноваційного розвитку в Україні не має сильної аналітичної бази, зберігається виборче залучення стейкхолдерів до процесів визначення пріоритетів, а інновації розглядаються без урахування соціально-економічного контексту.

Література:

1. Богашко О.Л. Теоретичні аспекти дослідження конкурентоспроможності національної економіки в умовах глобалізації. Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. Випуск 1 (25). Донецьк, 2014. С. 32–37.

2. European Commission (2016). Smart Specialisation Platform. Brussels: European Commission. URL: https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/

Буйвал Дарина
Зайко Юлія
(Конотоп, Україна)

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ
(Маркетинг та менеджмент)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ ЦІНОУТВОРЕННЯ